

Dziennik Urzędowy L 375

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 47
23 grudnia 2004

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2217/2004 z dnia 22 grudnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1788/2003 ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2218/2004 z dnia 22 grudnia 2004 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 4
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2219/2004 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ofert złożonych w ramach przetargu na dopłatę do wywozu ryżu łuskanego długoziarnistego typu B do Réunion na mocy rozporządzenia (WE) nr 2033/2004 6
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2220/2004 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz cukru trzcinowego w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i porozumień preferencyjnych 7
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2221/2004 z dnia 22 grudnia 2004 r. ustanawiające przydział pozwoleń na wywóz sera do Stanów Zjednoczonych Ameryki w 2005 r. w ramach niektórych kontyngentów GATT 9
- ★ Dyrektywa Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie 12

Rada

2004/889/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 16 listopada 2004 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a rządem Chińskiej Republiki Ludowej o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych 19

Umowa między Wspólnotą Europejską a rządem Chińskiej Republiki Ludowej o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych 20

2004/890/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 grudnia 2004 w sprawie wypowiedzenia przez Wspólnotę Europejską od Konwencji o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i Białym .. 27

Komisja

2004/891/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 19 listopada 2004 r. kończąca procedurę kontrolną dotyczącą przeszkód w handlu w postaci praktyk handlowych stosowanych przez Kanadę w odniesieniu do niektórych oznaczeń geograficznych win (notyfikowana jako dokument nr K(2004) 4388) 28

2004/892/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 20 grudnia 2004 r. zmieniająca decyzję 2004/614/WE dotyczącą okresu stosowania środków ochronnych odnoszących się do ptasiej grypy w Afryce Południowej (notyfikowana jako dokument nr K(2004) 5011) ⁽¹⁾ 30

2004/893/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 20 grudnia 2004 r. przewidująca tymczasowy obrót niektórymi rodzajami materiału siewnego gatunku *Secale cereale*, niespełniającymi wymogów dyrektywy Rady 66/402/EWG (notyfikowana jako dokument nr K(2004) 5027) ⁽¹⁾ 31

2004/894/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 20 grudnia 2004 r. przewidująca tymczasowy obrót niektórymi rodzajami materiału siewnego gatunku *Triticum aestivum*, niespełniającymi wymogów dyrektywy Rady 66/402/EWG (notyfikowana jako dokument nr K(2004) 5028) ⁽¹⁾ 33

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2217/2004

z dnia 22 grudnia 2004 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1788/2003 ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 ust. 2 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ze względu na położenie geograficzne Kleinwalsertal (gmina Mittelberg) oraz gminy Jungholz, które znajdują się na terytorium Austrii a dostępne są wyłącznie drogą prowadzącą z Niemiec, mleko ich producentów było dostarczane niemieckim nabywcom.
- (2) Od chwili gdy rozporządzenie Rady (EWG) nr 804/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽²⁾, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 856/84⁽³⁾, wprowadziło wspólnotowy systemy kwoty mlecznej, mleko wprowadzane do obrotu przez wymienionych producentów było brane pod uwagę podczas ustalania niemieckich ilości referencyjnych w odniesieniu do mleka.
- (3) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003⁽⁴⁾ wprowadziło bezpośrednią płatność w sektorze mleczarskim począwszy od roku kalendarzowego 2004. Wymienione płatności są oparte na indywidualnych ilościach referencyjnych zainteresowanych producentów, które są zarządzane przez Niemcy, podczas gdy zgodnie z wymienionym rozporządzeniem, płatności dotyczące premii mlecznej powinny być dokonywane przez władze

austriackie w ramach limitu ich krajowej ilości referencyjnej dla dwunastomiesięcznego okresu 1999/2000 ustalonego w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3950/92 z dnia 28 września 1992 r. ustanawiającego dodatkową opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych⁽⁵⁾ oraz w ramach limitu pułapów budżetowych przewidzianych w art. 96 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Zarówno ilość referencyjna jak i pułapy zostały obliczone dla Austrii bez uwzględnienia indywidualnych ilości referencyjnych dla Kleinwalsertal (gmina Mittelberg) oraz gminy Jungholz.

- (4) Artykuł 47 ust. 2 rozporządzenia (WE) 1782/2003 zapewnia włączenie płatności mlecznych do jednolitego systemu płatności przewidzianego w wymienionym rozporządzeniu w 2007 r. Artykuł 62 tego samego rozporządzenia zezwala jednakże Państwu Członkowskim na przewidywanie włączenia takich płatności od 2005 r. Włączenie premii mlecznej jest spodziewane w Niemczech od 2005 r., podczas gdy w Austrii będzie ono miało miejsce w późniejszym okresie.
- (5) Aby umożliwić praktyczne i poprawne zarządzanie premią mleczną oraz zapewnić włączenie jej do systemu jednolitej płatności, rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 powinno zostać zmienione w taki sposób aby ilości referencyjne oraz pułapy budżetowe dla Niemiec i Austrii, określone w art. 95 ust. 4 oraz 96 ust. 2, uwzględniały ilości referencyjne dla mleka producentów z zainteresowanych regionów. W konsekwencji należy również wprowadzić zmiany w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych w celu przeliczenia referencyjnych ilości zainteresowanych producentów na austriackie ilości referencyjne począwszy do roku 2004/05 odnoszącego się do kwoty mlecznej.
- (6) W odniesieniu do płatności należnych w 2004 r., biorąc pod uwagę, iż data składania wniosków już upłynęła, właściwym jest ustanowienie odstępstwa od art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 umożliwiając Niemcom wypłatę premii dla rolników znajdujących się w austriackim Kleinwalsertal (gmina Mittelberg) oraz w gminie Jungholz,

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 14.12.2004 (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 13. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 1255/1999 (Dz. U. L 160 z 26.6.1999, str. 48).

⁽³⁾ Dz.U. L 90 z 1.4.1984, str. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 864/2004 (Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 48).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 405 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1788/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 123) i ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 739/2004 (Dz.U. L 116 z 22.4.2004, str. 7).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 95 ust. 4 dodaje się drugi akapit:

„Jednakże dla Niemiec i Austrii pułap ustalony na podstawie ilości referencyjnych dla dwunastomiesięcznego okresu 1999/2000, wynosi odpowiednio 27 863 827,288 i 2 750 389,712 ton.”

2) Artykuł 96 ust. 2 otrzymuje niniejszym brzmienie:

a) wiersz dotyczący Niemiec otrzymuje brzmienie:

„Niemcy 101,99 204,52 306,78”;

b) wiersz dotyczący Austrii otrzymuje brzmienie:

„Austria 10,06 20,19 30,28”.

Artykuł 2

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1788/2003 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

W drodze odstępstwa od art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, Niemcy wypłacą premię mleczną i dodatkowe płatności za 2004 r. rolnikom znajdującym się w austriackim Kleinwalsertal (gmina Mittelberg) oraz w gminie Jungholz.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się, następująco:

a) Artykuł 1 stosuje się od 1 stycznia 2005 r.;

b) Artykuł 2 stosuje się od 1 kwietnia 2004 r.;

c) Artykuł 3 stosuje się od 1 stycznia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 22 grudnia 2004 r.

W imieniu Rady

C. VEERMAN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1788/2003 wprowadza się niniejszym następujące zmiany:

- 1) Do pkt a) wprowadza się następujące zmiany:
 - a) wiersz dotyczący Niemiec otrzymuje brzmienie:
„Niemcy 27 863 827,288”;
 - b) wiersz dotyczący Austrii otrzymuje brzmienie:
„Austria 2 750 389,712”.
 - 2) Do pkt b) wprowadza się następujące zmiany:
 - a) wiersz dotyczący Niemiec otrzymuje brzmienie:
„Niemcy 27 863 827,288”;
 - b) wiersz dotyczący Austrii otrzymuje brzmienie:
„Austria 2 750 389,712”.
 - 3) Do pkt c) wprowadza się następujące zmiany:
 - a) wiersz dotyczący Niemiec otrzymuje brzmienie:
„Niemcy 28 003 146,424”;
 - b) wiersz dotyczący Austrii otrzymuje brzmienie:
„Austria 2 764 141,661”.
 - 4) Do pkt d) wprowadza się następujące zmiany:
 - a) wiersz dotyczący Niemiec otrzymuje brzmienie:
„Niemcy 28 142 465,561”;
 - b) wiersz dotyczący Austrii otrzymuje brzmienie:
„Austria 2 777 893,609”.
 - 5) Do pkt e) wprowadza się następujące zmiany:
 - a) wiersz dotyczący Niemiec otrzymuje brzmienie:
„Niemcy 28 281 784,697”;
 - b) wiersz dotyczący Austrii otrzymuje brzmienie:
„Austria 2 791 645,558”.
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2218/2004**z dnia 22 grudnia 2004 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 grudnia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 22 grudnia 2004 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	94,4
	204	75,8
	999	85,1
0707 00 05	052	97,7
	999	97,7
0709 90 70	052	103,1
	204	74,1
	999	88,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	49,7
	204	47,3
	220	45,0
	388	50,7
	448	34,4
	999	45,4
0805 20 10	204	56,2
	999	56,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	72,9
	204	47,0
	400	86,0
	624	80,4
	999	71,6
0805 50 10	052	47,9
	528	38,8
	999	43,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	149,8
	400	80,2
	404	105,4
	720	63,7
	999	99,8
0808 20 50	400	102,5
	528	47,6
	720	50,6
	999	66,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2219/2004**z dnia 22 grudnia 2004 r.****w sprawie ofert złożonych w ramach przetargu na dopłatę do wywozu ryżu łuskanego długoziarnistego typu B do Réunion na mocy rozporządzenia (WE) nr 2033/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2692/89 z dnia 6 września 1989 r. ustanawiające szczegółowe zasady wysyłek ryżu do Réunion⁽²⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg dotyczący dopłat do wywozu ryżu do Réunion został otwarty rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2033/2004⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z postanowieniami art. 9 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2692/89, na podstawie złożonych ofert Komisja może, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, podjąć decyzję o zaniechaniu przetargu.

- (3) Biorąc w szczególności pod uwagę kryteria przewidziane w art. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2692/89, nie należy przystępować do ustalania maksymalnej dopłaty.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań wobec ofert złożonych w okresie od dnia 13 do 16 grudnia 2004 r. w ramach przetargu na dopłaty do wywozu ryżu łuskanego długoziarnistego typu B o kodzie CN 1006 20 98 do Réunion, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2033/2004.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 grudnia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 7.9.1989, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1275/2004 (Dz.U. L 241 z 13.7.2004, str. 8).

⁽³⁾ Dz.U. L 353 z 27.11.2004, str. 9.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2220/2004**z dnia 22 grudnia 2004 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz cukru trzcinowego w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i porozumień preferencyjnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1095/96 z dnia 18 czerwca 1996 r. w sprawie wprowadzania koncesji określonych na liście koncesyjnej CXL sporządzonej w wyniku zakończenia negocjacji GATT XXIV.6⁽²⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1159/2003 z dnia 30 czerwca 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady przywozu cukru trzcinowego w latach gospodarczych 2003/2004, 2004/2005, 2005/2006 w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1464/95 i (WE) nr 779/96⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003 przewiduje szczegółowe zasady dotyczące ustalenia zobowiązań dostawy, po zerowej stawce celnej, produktów oznaczonych kodem CN 1701, wyrażonych jako ekwiwalent cukru białego i pochodzących z krajów, które podpisały Protokół AKP i Umowę z Indiami.
- (2) Artykuł 16 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003 przewiduje szczegółowe zasady dotyczące ustalenia kontyngentów taryfowych, po zerowej stawce celnej, w odniesieniu do produktów oznaczonych kodem CN 1701 11 10, wyrażonych jako ekwiwalent cukru białego

i pochodzących z krajów, które podpisały Protokół AKP i Umowę z Indiami.

- (3) Artykuł 22 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003 otwiera kontyngenty taryfowe, po stawce celnej 98 EUR za tonę, produktów oznaczonych kodem CN 1701 11 10, pochodzących z Brazylii, Kuby i innych państw trzecich.
- (4) W okresie od 13 do 17 grudnia 2004 r., zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003, zostały przedłożone właściwym władzom wnioski o pozwolenie na przywóz dla ilości całkowitej przekraczającej ilość przewidzianą w zobowiązaniu dostawy dla danego kraju, ustaloną na mocy art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003 odnośnie do cukru preferencyjnego z AKP-Indii.
- (5) W tych okolicznościach Komisja powinna ustalić współczynnik redukcyjny umożliwiający wydawanie pozwoleń proporcjonalnie do dostępnej ilości oraz zaznaczyć, jeżeli odpowiedni limit został wykorzystany,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W przypadku wniosków złożonych w okresie od 13 do 17 grudnia 2004 r., zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003, pozwolenia na przywóz wydaje się dla limitów ilościowych określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 grudnia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 146 z 20.6.1996, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 162 z 1.7.2003, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1409/2004 (Dz.U. L 256 z 3.8.2004, str. 11).

ZAŁĄCZNIK

Cukier preferencyjny z AKP-INDII
Tytuł II rozporządzenia (WE) nr 1159/2003
Rok gospodarczy 2004/2005

Kraj	Ilość, która musi być dostarczona w okresie od 13.-17.12.2004 w procentach ilości wnioskowanej	Limit
Barbados	100	
Belize	100	
Kongo	84,8727	Wykorzystany
Fidzi	100	
Gujana	100	
Indie	0	Wykorzystany
Wybrzeże Kości Słoniowej	100	
Jamajka	100	
Kenia	100	
Madagaskar	100	
Malawi	100	
wyspa Mauritius	100	
Mozambik	100	Wykorzystany
Saint Christopher i Nevis	100	
Suazi	100	
Tanzania	100	
Trynidad i Tobago	100	
Zambia	100	
Zimbabwe	0	Wykorzystany

Specjalny cukier preferencyjny
Tytuł III rozporządzenia (WE) nr 1159/2003
Rok gospodarczy 2004/2005

Kraj	Ilość, która musi być dostarczona w okresie od 13.-17.12.2004 w procentach ilości wnioskowanej	Limit
Indie	100	
AKP	100	

Cukier wymieniony w koncesji CXL
Tytuł IV rozporządzenia (WE) nr 1159/2003
Rok gospodarczy 2004/2005

Kraj	Ilość, która musi być dostarczona w okresie od 13.-17.12.2004 w procentach ilości wnioskowanej	Limit
Brazylia	0	Wykorzystany
Kuba	100	
Inne państwa trzecie	0	Wykorzystany

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2221/2004**z dnia 22 grudnia 2004 r.****ustanawiające przydział pozwoleń na wywóz sera do Stanów Zjednoczonych Ameryki w 2005 r.
w ramach niektórych kontyngentów GATT**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 30,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1847/2004⁽²⁾ otwiera procedurę przyznawania pozwoleń na wywóz serów do Stanów Zjednoczonych Ameryki w 2005 r. w ramach niektórych kontyngentów GATT.
- (2) Artykuł 20 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 174/1999 z dnia 26 stycznia 1999 r. ustanawiającego specjalne szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 804/68 w odniesieniu do pozwoleń na wywóz i refundacji wywozowych do mleka i przetworów mlecznych⁽³⁾ określa kryteria stosowane w przyznawaniu pozwoleń tymczasowych, jeżeli wnioski o przyznanie pozwolenia dotyczą ilości produktów przekraczających jeden z odpowiednich kontyngentów na dany rok. Artykuł 20 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 174/1999 ustanawia również środki przejściowe dotyczące tych kryteriów na rok 2005 w związku z rozszerzeniem Wspólnoty w dniu 1 maja 2004 r.
- (3) Zapotrzebowanie na pozwolenia na wywóz w odniesieniu do niektórych kontyngentów i grup produktów wykazuje stały przyrost i często zdecydowanie przekracza dostępne ilości. Może to prowadzić do znacznego obniżenia ilości przydzielanej wnioskodawcy, ograniczając w ten sposób skuteczność systemu. Ponadto jeżeli ilości przydzielane każdemu podmiotowi są małe, doświadczenie wykazało, że istnieje ryzyko, że w takich okolicznościach podmiot może nie dopełnić obowiązku wywozu, co wiąże się z utratą zabezpieczenia.
- (4) W celu zaradzenia takiej sytuacji, właściwe jest zastosowanie połączenia trzech kryteriów, o których mowa w pierwszym akapicie art. 20 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 174/1999, biorąc pod uwagę ustanowione środki przejściowe. Zgodnie z lit. a) i b) tego akapitu, pozwolenia powinny być przyznawane na zasadach preferencyjnych wnioskodawcom, którzy wcześniej prowadzili wymianę handlową ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, których wyznaczonymi importerami są spółki zależne i którzy w przeszłości dokonali wywozu określonej ilości tego produktu do danego miejsca przeznaczenia. Ponadto należy zastosować współczynnik redukcji zgodnie z lit. c) tego akapitu.
- (5) W przypadku grup produktów i kontyngentów, dla których złożone wnioski dotyczą ilości mniejszych niż dostępne, właściwym jest, zgodnie z art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 174/1999, przydzielenie pozostałych ilości wnioskodawcom, proporcjonalnie do tych, o które się ubiegali. Przydział dalszych ilości powinien być uzależniony od złożenia wniosku oraz wpłaty zabezpieczenia przez zainteresowany podmiot.
- (6) Biorąc pod uwagę ograniczenie czasowe we wdrożeniu tej procedury, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 1874/2004, niniejsze rozporządzenie należy zacząć stosować możliwie jak najszybciej.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wnioski o przyznanie tymczasowych pozwoleń na wywóz, złożone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1847/2004 dla grup produktów i kontyngentów określonych jako 16-Tokio, 16-, 17-, 18-, 20- i 21-Urugwaj, 25-Tokio i 25-Urugwaj w kolumnie 3 Załącznika do niniejszego rozporządzenia, są przyjmowane, z zastrzeżeniem zastosowania współczynnika przydziału określonego w kolumnie 5 tego Załącznika, jeżeli są składane przez:

— wnioskodawców, którzy wykazują wywóz rozpatrywanych produktów do Stanów Zjednoczonych Ameryki w przynajmniej jednym roku w ciągu trzech poprzednich lat i których wskazanymi importerami są spółki zależne, lub

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 322 z 23.10.2004, str. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 20 z 27.1.1999, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1846/2004 (Dz.U. L 322 z 23.10.2004, str. 16).

— wnioskodawców, których wyznaczeni importerzy są uważani za spółki zależne zgodnie art. 20 ust. 3 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (WE) nr 174/1999.

Wnioski, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane, z zastrzeżeniem zastosowania współczynnika przydziału określonego w kolumnie 6 Załącznika, jeżeli są składane przez:

— wnioskodawców innych niż ci, o których mowa w akapicie pierwszym, którzy wykazują wywóz rozpatrywanych produktów do Stanów Zjednoczonych Ameryki w każdym roku w ciągu trzech poprzednich lat, lub

— wnioskodawców, od których nie wymaga się udokumentowania transakcji dokonanych w przeszłości, zgodnie z art. 20 ust. 3 akapit drugi lit. a) rozporządzenia (WE) nr 174/1999.

Wnioski, o których mowa w akapicie pierwszym, są odrzucane, jeżeli składają je wnioskodawcy inni niż ci, o których mowa w pierwszym i drugim akapicie.

2. Jeżeli przydzielona ilość wynikająca z zastosowania ust. 1 jest mniejsza niż 2 tony, wnioskodawcy mogą wycofać wniosek. W takich przypadkach powiadamiają oni właściwe władze w ciągu 5 dni roboczych od daty wejścia w życie niniejszego

rozporządzenia, po czym niezwłocznie zwalniane jest im zabezpieczenie.

Właściwe władze powiadamiają Komisję w ciągu 8 dni roboczych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia o ilości, dla których wnioski zostały wycofane, a zabezpieczenie zwolnione.

Artykuł 2

Wnioski o tymczasowe pozwolenia na wywóz, złożone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1847/2004 dla grup produktów i kontyngentów określonych jako 22-Tokio i 22-Urugwaj w kolumnie 3 Załącznika do niniejszego rozporządzenia, są przyjmowane dla ilości, o które się wnioskuje.

W przypadku kolejnego wniosku podmiotu złożonego w ciągu 10 dni roboczych od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i z zastrzeżeniem wniesienia odpowiedniego zabezpieczenia, tymczasowe pozwolenia na wywóz mogą być wydane dla większych ilości z zastrzeżeniem zastosowania współczynnika przydziału określonego w kolumnie 7 Załącznika.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Nr uwagi	Grupa	Identyfikacja grupy według dodatkowych uwag w rozdziale 4 Zharmonizowanego Systemu Opłat Celnych Stanów Zjednoczonych Ameryki	Identyfikacja grupy i kontyngentu	Ilość dostępna na 2005 r. (t)	Współczynniki przydziału wskazany w art. 1 ust. 1		Współczynnik przydziału wskazany w art. 2
					Akapit pierwszy	Akapit drugi	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(7)
16	Ser bez cech szczególnych (NSPF)	16-Tokio	908,877	0,1328738	0,0442913	—	—
		16-Urugwaj	3 446,000	0,1194816	0,0398272	—	—
17	Ser plesniowy	17-Urugwaj	350,000	0,1534639	0,0511546	—	—
18	Cheddar	18-Urugwaj	1 050,000	0,8344371	0,2781457	—	—
20	Edam/Gouda	20-Urugwaj	1 100,000	0,1843369	0,0614456	—	—
21	Ser typu włoskiego	21-Urugwaj	2 025,000	0,1447704	0,0482568	—	—
22	Ser szwajcarski lub Ementaler bez dziur	22-Tokio	393,006			1,1930821	
		22-Urugwaj	380,000			1,2500000	
25	Ser szwajcarski lub Ementaler z dziurami	25-Tokio	4 003,172	0,3713669	0,1237890	—	—
		25-Urugwaj	2 420,000	0,3198238	0,1066079	—	—

DYREKTYWA RADY 2004/114/WE

z dnia 13 grudnia 2004 r.

w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 akapit pierwszy pkt. 3 lit. a) i pkt. 4,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu stopniowego ustanowienia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, Traktat przewiduje środki, które należy przyjąć w dziedzinach azylu, imigracji i ochrony praw obywateli państw trzecich.
- (2) Traktat przewiduje, że Rada przyjmuje środki dotyczące polityki imigracyjnej odnoszące się do warunków wjazdu i pobytu oraz norm dotyczących procedur wydawania przez Państwa Członkowskie długoterminowych wiz i dokumentów pobytowych.
- (3) Rada Europejska na specjalnym posiedzeniu w Tampere w dniach 15-16 października 1999 r. uznała potrzebę zbliżenia ustawodawstw krajowych w zakresie warunków przyjmowania i pobytu obywateli państw trzecich i zwróciła się do Rady o szybkie przyjęcie decyzji w oparciu o wnioski Komisji.
- (4) Niniejsza dyrektywa respektuje prawa podstawowe i przestrzega zasad uznanych przez Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
- (5) Państwa Członkowskie powinny wprowadzić w życie przepisy niniejszej dyrektywy bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub światopogląd, opinie polityczne lub wszelkie inne, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.
- (6) Jednym z celów działania Wspólnoty w dziedzinie edukacji jest promowanie Europy jako całości jako uznanego światowego centrum w zakresie studiów wyższych i

szkolenia zawodowego. Wspieranie gotowości obywateli państw trzecich do przyjazdu na terytorium Wspólnoty w celu odbywania studiów jest kluczowym elementem tej strategii. Zbliżenie ustawodawstw krajowych Państw Członkowskich w zakresie warunków wjazdu i pobytu jest jej częścią.

- (7) Migracja w celach określonych w niniejszej dyrektywie, mająca z definicji charakter tymczasowy i niezależny od sytuacji rynkowej w kraju przyjmującym, jest korzystne zarówno dla zainteresowanych migrantów i ich kraju pochodzenia, jak i przyjmującego Państwa Członkowskiego oraz pomaga wspierać lepsze wzajemne zrozumienie między kulturami.
- (8) Termin „przyjmowanie” obejmuje wjazd i pobyt obywateli państw trzecich w celach określonych w niniejszej dyrektywie.
- (9) Nowe przepisy wspólnotowe opierają się na definicjach pojęć: student, stażysta, instytucja edukacyjna i wolontariusz, które są już stosowane w prawie wspólnotowym, w szczególności w różnych programach wspólnotowych mających na celu wspieranie mobilności określonych osób (Sokrates, Wolontariat Europejski itp.).
- (10) Państwa Członkowskie powinny, zgodnie z ich przepisami krajowymi, określić czas trwania i inne warunki dotyczące kursów przygotowawczych dla studentów objętych niniejszą dyrektywą.
- (11) Obywatele państw trzecich należący do kategorii stażystów nie pobierających wynagrodzenia i wolontariuszy, którzy, z racji wykonywanych działań lub rodzaju otrzymywanego zwrotu kosztów lub wynagrodzenia, są uznawani zgodnie z przepisami krajowymi za pracowników, nie są objęci niniejszą dyrektywą. Państwa Członkowskie decydują o przyjmowaniu obywateli państw trzecich, którzy zamierzają odbywać specjalistyczne studia medyczne.
- (12) Dowód przyjęcia studenta do instytucji szkolnictwa wyższego może stanowić, między innymi list lub zaświadczenie potwierdzające wpisanie takiej osoby na listę studentów.
- (13) Przy ocenie dysponowania wystarczającymi środkami mogą być uwzględniane stypendia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 E z 18.3.2004, str. 107.⁽²⁾ Dz.U. C 133 z 6.6.2003, str. 29.⁽³⁾ Dz.U. C 244 z 10.10.2003, str. 5.

- (14) Odmowa przyjęcia danej osoby w celach określonych w niniejszej dyrektywie może nastąpić z uzasadnionych powodów. W szczególności można odmówić przyjęcia danego obywatela państwa trzeciego, jeżeli, na podstawie oceny okoliczności Państwo Członkowskie uzna, że taki obywatel stanowi potencjalne zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego. Zagrożenie porządku publicznego może obejmować skazanie za popełnienie poważnego przestępstwa. W tym kontekście należy zwrócić uwagę, że zagrożenie porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego obejmuje także przypadki, gdy obywatel państwa trzeciego należy lub należał do organizacji wspierającej terroryzm, wspiera lub wspierał taką organizację, bądź ma lub miał poglądy ekstremistyczne.
- (15) W przypadku wątpliwości co do powodów złożenia wniosku o przyjęcie, Państwa Członkowskie powinny być uprawnione do żądania przedstawienia wszelkich dowodów niezbędnych do dokonania oceny jego spójności, w szczególności na podstawie kierunku studiów wybranego przez wnioskodawcę, w celu przeciwdziałania nadużywaniu i niewłaściwemu stosowaniu procedury określonej w niniejszej dyrektywie.
- (16) Należy ułatwić mobilność studentów będących obywatelami państw trzecich studiujących w kilku Państwach Członkowskich, jak również przyjmowanie obywateli państw trzecich uczestniczących w programach wspólnotowych, aby wspierać mobilność w celach określonych w niniejszej dyrektywie do Wspólnoty jako obszaru docelowego oraz w jej obrębie.
- (17) Aby zezwolić na pierwszy wjazd na ich terytorium, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość wydania czasowego dokumentu pobytowego lub wizy, jeżeli dane państwo wydaje dokumenty pobytowe wyłącznie na swoim terytorium.
- (18) W celu umożliwienia studentom będącym obywatelami państw trzecich pokrycia części kosztów studiów, powinni oni mieć dostęp do rynku pracy na warunkach określonych w niniejszej dyrektywie. Zasada dostępu studentów do rynku pracy na warunkach określonych w niniejszej dyrektywie powinna mieć charakter zasady ogólnej; jednakże, w wyjątkowych okolicznościach, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość uwzględnienia sytuacji na ich krajowych rynkach pracy.
- (19) Pojęcie uprzedniego zezwolenia obejmuje przyznawanie pozwoleń na pracę studentom, którzy pragną prowadzić działalność zarobkową.
- (20) Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na przepisy krajowe w zakresie pracy w niepełnym wymiarze.
- (21) Należy opracować przepis dotyczący przyspieszonych procedur przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów lub procedur związanych z programami wymiany młodzieży szkolnej prowadzonymi przez uznane organizacje w Państwach Członkowskich.
- (22) Każde Państwo Członkowskie powinno zapewnić publiczne udostępnianie, zwłaszcza przez Internet, możliwie najpełniejszego zestawu regularnie aktualizowanych informacji dotyczących instytucji określonych w niniejszej dyrektywie, kierunków studiów, na które przyjmowani są obywatele państw trzecich oraz warunków i procedur wjazdu i pobytu na terytorium tego państwa w tych celach.
- (23) Niniejsza dyrektywa nie powinna mieć żadnego wpływu na stosowanie rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich⁽¹⁾.
- (24) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, jakim jest określenie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary lub skutki możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (25) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego Protokołu, te Państwa Członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie są nią związane ani jej nie stosują.
- (26) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Celem niniejszej dyrektywy jest określenie:

- warunków przyjmowania obywateli państw trzecich na terytorium Państw Członkowskich na okres przekraczający trzy miesiące w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie.
- zasad dotyczących procedur przyjmowania obywateli państw trzecich w tych celach na terytorium Państw Członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2002, str. 1.

Artykuł 2**Definicje**

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która nie jest obywatelem Unii Europejskiej w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu;
- b) „student” oznacza obywatela państwa trzeciego przyjętego do instytucji szkolnictwa wyższego i przyjętego na terytorium Państwa Członkowskiego w celu odbywania studiów w pełnym wymiarze, traktowanych jako jego główne zajęcie, prowadzących do zdobycia wyższego wykształcenia uznawanego przez Państwo Członkowskie, w tym uzyskania dyplomów, świadectw lub stopnia doktora w instytucjach szkolnictwa wyższego, co może obejmować kursy przygotowawcze przed podjęciem takich studiów zgodnie z jego ustawodawstwem krajowym;
- c) „uczeń” oznacza obywatela państwa trzeciego przyjętego na terytorium Państwa Członkowskiego w celu uczestnictwa w uznanym programie szkolnictwa średniego w ramach programu wymiany prowadzonego przez organizację uznaną w tym celu przez Państwo Członkowskie zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną;
- d) „stażysta nie pobierający wynagrodzenia” oznacza obywatela państwa trzeciego przyjętego na terytorium Państwa Członkowskiego na czas trwania szkolenia bez wynagrodzenia, zgodnie z jego przepisami krajowymi;
- e) „instytucja” oznacza publiczną lub prywatną instytucję uznaną przez przyjmujące Państwo Członkowskie i/lub której kierunki studiów są uznawane zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną w celach określonych w niniejszej dyrektywie;
- f) „program wolontariatu” oznacza program działań w ramach praktycznej solidarności, oparty na programie państwa lub Wspólnoty, służący interesowi ogólnemu.
- g) „dokument pobytowy” oznacza zezwolenie wydane przez organy Państwa Członkowskiego pozwalające obywatelowi państwa trzeciego na legalny pobyt na terytorium tego państwa, zgodnie z przepisami art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1030/2002.

Artykuł 3**Zakres**

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie wobec obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie na terytorium Państwa Członkowskiego w celu odbywania studiów.

Państwa Członkowskie mogą również podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy wobec obywateli państw trzecich ubiegających się o przyjęcie w celach udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie.

2. Przepisy niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania wobec:

- a) obywateli państw trzecich przebywających w Państwie Członkowskim w związku z ubieganiem się o status uchodźcy lub w ramach uzupełniających form ochrony, jak również w ramach programów ochrony czasowej;
- b) obywateli państw trzecich, których wydalenie zostało zawieszono z przyczyn faktycznych lub prawnych;
- c) obywateli państw trzecich, którzy są członkami rodzin obywateli Unii, którzy skorzystali ze swobody przepływu osób we Wspólnocie;
- d) obywateli państw trzecich korzystających w Państwie Członkowskim ze statusu rezydenta długoterminowego zgodnie z dyrektywą Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącą statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi⁽¹⁾ oraz korzystających ze swojego prawa do zamieszkiwania w innym Państwie Członkowskim w celu podjęcia studiów lub odbycia kształcenia zawodowego;
- e) obywatele państw trzecich uznawani zgodnie z przepisami krajowymi zainteresowanego Państwa Członkowskiego za pracowników lub za osoby prowadzące działalność na własny rachunek.

Artykuł 4**Korzystniejsze przepisy**

1. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla korzystniejszych przepisów:

- a) dwustronnych lub wielostronnych umów między Wspólnotą lub Wspólnotą i jej Państwami Członkowskimi a jednym lub kilkoma państwami trzecimi; lub
- b) dwustronnych lub wielostronnych umów między jednym lub kilkoma Państwami Członkowskimi a jednym lub kilkoma państwami trzecimi.

2. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla prawa Państw Członkowskich do przyjęcia lub utrzymania przepisów bardziej korzystnych dla osób, których dotyczy.

ROZDZIAŁ II**WARUNKI PRZYJĘCIA****Artykuł 5****Zasada**

Przyjęcie obywatela państwa trzeciego na mocy niniejszej dyrektywy następuje weryfikacji dokumentów potwierdzających, że osoba ta spełnia warunki określone w art. 5 oraz w jednym z art. 7-11 odnoszącym się do odpowiedniej kategorii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 16 z 23.1.2004, str. 44.

Artykuł 6**Warunki ogólne**

1. Obywatel państwa trzeciego wnoszący o przyjęcie w celach określonych w art. 6-10 powinien:

- a) przedstawić ważny dokument podróży określony w przepisach krajowych. Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby okres ważności dokumentu podróży obejmował co najmniej okres planowanego pobytu;
- b) jeśli zgodnie z prawem krajowym przyjmującego Państwa Członkowskiego osoba ta jest małoletnia, powinna przedstawić zgodę rodziców na planowany pobyt;
- c) posiadać ubezpieczenie na wypadek choroby w zakresie wszystkich ryzyk zwyczajowo objętych ubezpieczeniem obywateli danego Państwa Członkowskiego;
- d) nie być uznany za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego;
- e) przedstawić na żądanie Państwa Członkowskiego dowód wniesienia opłaty za rozpatrzenie wniosku zgodnie z art. 20.

2. Państwa Członkowskie ułatwiają procedurę przyjmowania obywateli państw trzecich objętych przepisami art. 6-10, którzy uczestniczą w programach Wspólnoty wzmacniających mobilność do Wspólnoty jako obszaru docelowego lub w jej obrębie.

Artykuł 7**Szczególne warunki dotyczące studentów**

1. Poza warunkami ogólnymi określonymi w art. 5, obywatel państwa trzeciego, składający wniosek o przyjęcie w celu odbywania studiów powinien:

- a) być przyjęty przez instytucje szkolnictwa wyższego w celu odbycia studiów;
- b) przedstawić żądane przez Państwo Członkowskie dowody wskazujące, że w czasie swojego pobytu będzie posiadać wystarczające środki na pokrycie kosztów utrzymania, studiów i podróży powrotnej. Państwa Członkowskie ogłaszają wysokość minimalnej kwoty miesięcznej wymaganej do celu niniejszego przepisu, bez uszczerbku dla indywidualnego badania każdego przypadku;
- c) przedstawić na żądanie Państwa Członkowskiego dowód wystarczającej znajomości języka, w którym będzie odbywał studia;
- d) przedstawić na żądanie Państwa Członkowskiego dowód wniesienia opłat pobieranych przez instytucję edukacyjną.

2. Studenci, którzy w wyniku wpisania na listę studentów danej instytucji są automatycznie objęci ubezpieczeniem na wypadek choroby w zakresie wszystkich ryzyk zwyczajowo objętych ubezpieczeniem obywateli danego Państwa Członkowskiego, spełniają warunek określony w art. 6 ust. 1 lit. c).

Artykuł 8**Mobilność studentów**

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 12 ust. 2, art. 16 oraz art. 18 ust. 2, obywatel państwa trzeciego, który został już przyjęty jako student i składa wniosek o odbycie części już rozpoczętych studiów w innym Państwie Członkowskim lub o uzupełnienie ich studiami pokrewnymi w innym Państwie Członkowskim, jest przyjmowany przez to drugie Państwo Członkowskie w przeciągu takiego okresu, który nie zakłóca przebiegu odpowiednich studiów, oraz pozostawia właściwym organom wystarczający czas na rozpatrzenie wniosku, jeśli:

- a) spełnia on warunki określone w art. 6 i 7 w odniesieniu do tego Państwa Członkowskiego; oraz
- b) przesłał, wraz ze swoim wnioskiem o przyjęcie, pełną dokumentację przebiegu swoich studiów oraz dowód, że studia, które chce odbyć, rzeczywiście uzupełniają te, które już ukończył; oraz
- c) uczestniczy we wspólnotowym lub dwustronnym programie wymiany lub został przyjęty przez Państwo Członkowskie jako student na czas nie krótszy niż dwa lata.

2. Wymagania określone w ust. 1 lit. c) nie mają zastosowania do przypadków, gdy student w ramach swojego programu studiów jest zobowiązany do uczęszczania na część zajęć odbywających się w instytucji w innym Państwie Członkowskim.

3. Właściwe organy pierwszego Państwa Członkowskiego, na żądanie właściwych organów drugiego Państwa Członkowskiego, przekazują odpowiednie informacje dotyczące pobytu studenta na terytorium pierwszego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 9**Szczególne warunki dotyczące młodzieży szkolnej**

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 3 i poza warunkami ogólnymi określonymi w art. 5, obywatel państwa trzeciego składający wniosek o przyjęcie w ramach programu wymiany młodzieży szkolnej powinien:

- a) osiągnąć wiek minimalny, ale nie przekraczać wieku maksymalnego określonego przez zainteresowane Państwo Członkowskie;
- b) przedstawić dowód przyjęcia do instytucji szkolnictwa średniego;

- c) przedstawić dowód uczestnictwa w uznanym programie wymiany młodzieży szkolnej prowadzonym przez organizację uznaną w tym celu przez dane Państwo Członkowskie zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną;
- d) przedstawić dowód, że organizacja wymiany młodzieży szkolnej przyjmuje za niego odpowiedzialność przez cały okres jego obecności na terytorium danego Państwa Członkowskiego, w szczególności w zakresie utrzymania, nauki, opieki zdrowotnej i kosztów podróży powrotnej;
- e) podczas swojego pobytu zamieszkiwać u rodziny spełniającej warunki określone przez dane Państwo Członkowskie i wybranej zgodnie z zasadami programu wymiany młodzieży szkolnej, w której uczeń uczestniczy.
2. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć przyjmowanie młodzieży szkolnej uczestniczącej w programach wymiany do obywateli państw trzecich, które oferują takie same możliwości ich obywatelom.

Artykuł 10

Szczególne warunki dotyczące stażystów nie pobierających wynagrodzenia

Z zastrzeżeniem przepisów art. 3 i poza warunkami ogólnymi określonymi w art. 5, obywatel państwa trzeciego składający wniosek o przyjęcie jako stażysta nie pobierający wynagrodzenia powinien:

- a) podpisać umowę w sprawie stażu, zatwierdzoną o ile to konieczne przez właściwy organ danego Państwa Członkowskiego zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną, dotyczącą odbycia stażu bez wynagrodzenia w przedsiębiorstwie sektora publicznego lub prywatnego lub w instytucji szkolenia zawodowego uznanej przez Państwo Członkowskie zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną;
- b) przedstawić dowody wymagane przez Państwo Członkowskie wskazujące, że w czasie swojego pobytu będzie posiadać wystarczające środki na pokrycie kosztów utrzymania, szkolenia i podróży powrotnej. Państwa Członkowskie ogłaszają wysokość minimalnej kwoty miesięcznej wymaganej do celów niniejszego przepisu, bez uszczerbku dla indywidualnego badania każdego przypadku;
- c) ukończyć, jeśli wymaga tego Państwo Członkowskie, kurs językowy w podstawowym zakresie umożliwiającym nabycie wiedzy koniecznej do odbycia stażu.

Artykuł 11

Szczególne warunki dotyczące wolontariuszy

Z zastrzeżeniem przepisów art. 3 i poza warunkami ogólnymi określonymi w art. 5, obywatel państwa trzeciego składający wniosek o przyjęcie w ramach programu wolontariatu powinien:

- a) osiągnąć wiek minimalny, ale nie przekraczać wieku maksymalnego określonego przez dane Państwo Członkowskie;

- b) przedstawić umowę z organizacją odpowiedzialną w danym Państwie Członkowskim za program wolontariatu, w którym uczestniczy, wraz z opisem zadań, warunków nadzorowania wykonywania tych zadań, swoich godzin pracy, dostępnych środków na pokrycie kosztów podróży, utrzymania i zakwaterowania oraz kieszonkowego w czasie swojego pobytu oraz, w odpowiednim przypadku, szkoleń, jakie przejdzie w ramach pomocy w wykonaniu swoich zadań;
- c) przedstawić dowód, że organizacja odpowiedzialna za program wolontariatu, w którym uczestniczy, opłaciła ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej i przyjmuje pełną odpowiedzialność za niego przez cały okres jego pobytu, w szczególności w zakresie utrzymania, opieki zdrowotnej i kosztów podróży powrotnej;
- d) oraz, jeśli przyjmujące Państwo Członkowskie wyraźnie tego wymaga, ukończy podstawowy kurs wprowadzający do języka, historii oraz instytucji politycznych i społecznych tego Państwa Członkowskiego.

ROZDZIAŁ III

DOKUMENTY POBYTOWE

Artykuł 12

Dokument pobytowy wydawany studentom

1. Dokument pobytowy wydaje się studentowi na okres co najmniej roku z możliwością odnowienia, jeśli student wciąż spełnia warunki określone w art. 6 i 7. W przypadku, gdy czas trwania studiów jest krótszy niż rok, dokument jest ważny przez czas trwania studiów.
2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 16, można odmówić odnowienia dokumentu pobytowego lub go cofnąć, w przypadku gdy posiadacz:
- a) nie przestrzega ograniczeń dostępu do działalności zarobkowej zgodnie z art. 17;
- b) nie czyni zadowalających postępów w studiach zgodnie z ustawodawstwem krajowym lub praktyką administracyjną.

Artykuł 13

Dokument pobytowy wydawany młodzieży szkolnej

Dokument pobytowy wydawany młodzieży szkolnej wydaje się wyłącznie na okres nie przekraczający roku.

Artykuł 14

Dokument pobytowy wydawany stażystom nie pobierającym wynagrodzenia

Stażystom nie pobierającym wynagrodzenia wydaje się dokument pobytowy na okres odbywania stażu lub na nie dłuższy niż rok. W wyjątkowych przypadkach okres ważności może zostać jednorazowo odnowiony, wyłącznie na okres konieczny do uzyskania kwalifikacji zawodowych uznawanych przez Państwo Członkowskie zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną, pod warunkiem, że stażysta wciąż spełnia warunki określone w art. 6 i 10.

*Artykuł 15***Dokument pobytowy wydawany wolontariuszom**

Dokument pobytowy wydawany wolontariuszom wydaje się wyłącznie na okres nie przekraczający jednego roku. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli okres trwania odpowiedniego programu jest dłuższy niż rok, okres ważności dokumentu pobytowego może odpowiadać okresowi trwania programu.

*Artykuł 16***Cofnięcie lub odmowa odnowienia dokumentów pobytowych**

1. Państwa Członkowskie mogą cofnąć lub odmówić odnowienia dokumentu pobytowego wydanego na podstawie niniejszej dyrektywy, jeśli dokument ten został uzyskany w oszukawczy sposób lub jeśli okaże się, że jego posiadacz nie spełniał lub przestał spełniać warunki wjazdu i pobytu określone w art. 6 oraz jednym z art. 7-11 odnoszącym się do odpowiedniej kategorii.

2. Państwa Członkowskie mogą cofnąć lub odmówić odnowienia dokumentu pobytowego ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne lub zdrowie publiczne.

ROZDZIAŁ IV

TRAKTOWANIE ZAINTERESOWANYCH OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH*Artykuł 17***Działalność zarobkowa studentów**

1. Poza czasem studiów i z zastrzeżeniem przepisów i warunków mających zastosowanie do odpowiedniej działalności w przyjmującym Państwie Członkowskim, studenci mają prawo do podjęcia zatrudnienia i mogą być uprawnieni do prowadzenia działalności zarobkowej na własny rachunek. Może zostać uwzględniona sytuacja na rynku pracy w przyjmującym Państwie Członkowskim.

Jeśli to konieczne, Państwo Członkowskie wydaje studentom i/lub pracodawcom uprzednie zezwolenia zgodnie z ustawodawstwem krajowym.

2. Każde Państwo Członkowskie określa maksymalną dozwoloną na taką działalność ilość godzin pracy na tydzień albo dni lub miesięcy na rok, w wymiarze nie mniejszym niż 10 godzin na tydzień albo ekwiwalent tego czasu wyrażony w dniach lub miesiącach na rok.

3. Przyjmujące Państwo Członkowskie może ograniczyć dostęp do działalności zarobkowej w pierwszym roku pobytu.

4. Państwa Członkowskie mogą wymagać od studentów informowania, z wyprzedzeniem lub w inny sposób, organu

wskazanego przez dane Państwo Członkowskie o podejmowaniu działalności zarobkowej. Pracodawcy studentów mogą również podlegać obowiązkowi informowania z wyprzedzeniem lub w inny sposób.

ROZDZIAŁ V

PROCEDURA I PRZEJRZYSTOŚĆ*Artykuł 18***Gwarancje proceduralne i przejrzystość**

1. Decyzja w sprawie wydania lub odnowienia dokumentu pobytowego wydaje się i powiadamia się o niej wnioskodawcę w przeciągu takiego okresu, który nie zakłóca przebiegu odpowiednich studiów, oraz pozostawia właściwym organom wystarczający czas na rozpatrzenie wniosku.

2. Jeśli informacje przedstawione na poparcie wniosku są niewystarczające, rozpatrzenie wniosku można zawiesić, a właściwy organ informuje wnioskodawcę o wymaganych dalszych informacjach.

3. Zainteresowany obywatel państwa trzeciego jest zawiadamiany o decyzji o odmowie wydania dokumentu pobytowego zgodnie z procedurami zawiadamiania na mocy odpowiednich przepisów krajowych. W zawiadomieniu informuje się o przysługującym trybie odwołania oraz terminach na podjęcie działań.

4. W przypadku odmownego rozpatrzenia wniosku lub cofnięcia dokumentu pobytowego wydanego zgodnie z niniejszą dyrektywą, zainteresowana osoba ma prawo do podjęcia środków prawnych przed organami danego Państwa Członkowskiego.

*Artykuł 19***Przyspieszona procedura wydawania dokumentów pobytowych lub wiz studentom i młodzieży szkolnej**

Organ Państwa Członkowskiego odpowiedzialny za wjazd i pobyt studentów lub młodzieży szkolnej będących obywatelami państw trzecich może zawrzeć porozumienie w sprawie przyspieszonej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich, umożliwiającej wydawanie dokumentów pobytowych lub wiz na nazwisko danego obywatela państwa trzeciego, z instytucją szkolnictwa wyższego lub z organizacją prowadzącą programy wymiany młodzieży szkolnej uznaną w tym celu przez dane Państwo Członkowskie zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną.

*Artykuł 20***Oplaty**

Państwa Członkowskie mogą pobierać od wnioskodawców opłaty za rozpatrzenie wniosku zgodnie z niniejszą dyrektywą.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 21***Sprawozdawczość**

Komisja składa okresowo, a po raz pierwszy do 12 stycznia 2010 r., sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie o stosowaniu niniejszej dyrektywy w Państwach Członkowskich i w stosownych przypadkach przedkłada propozycje zmian.

*Artykuł 22***Transpozycja**

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do 12 stycznia 2007 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

*Artykuł 23***Przepisy przejściowe**

W drodze odstępstwa od przepisów rozdziału III, w okresie do dwóch lat od daty określonej w art. 22 Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do wydawania zezwoleń zgodnie z niniejszą dyrektywą w formie dokumentów pobytowych.

*Artykuł 24***Ograniczenia czasowe**

Bez uszczerbku dla przepisów art. 4 ust. 2 akapit drugi dyrektywy Rady 2003/109/WE, Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do uwzględnienia okresu, w którym student, uczeń biorący udział w wymianie, stażysta nie pobierający wynagrodzenia lub wolontariusz przebywał na ich terytorium przy przyznawaniu takim obywatelom państw trzecich dalszych praw na podstawie przepisów krajowych.

*Artykuł 25***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 26***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w, 13 grudnia 2004 r.

W imieniu Rady

B. R. BOT

Przewodniczący

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 16 listopada 2004 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a rządem Chińskiej Republiki Ludowej o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych

(2004/889/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133, w związku z jego art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W kwietniu 1993 r. Rada przyjęła decyzję upoważniającą Komisję do prowadzenia w imieniu Wspólnoty negocjacji dotyczących umowy o współpracy celnej z Kanadą, Hongkongiem, Japonią, Koreą i Stanami Zjednoczonymi, której zakres został w maju 1997 r. rozszerzony na Państwa Członkowskie ASEAN (Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej) i Chiny.
- (2) Należy zatwierdzić Umowę między Wspólnotą Europejską a rządem Chińskiej Republiki Ludowej o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Umowa między Wspólnotą Europejską a rządem Chińskiej Republiki Ludowej o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Wspólnoty Europejskiej.

Tekst Umowy jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Komisja, wraz z przedstawicielami Państw Członkowskich, reprezentuje Wspólnotę we Wspólnym Komitecie Współpracy Celnej ustanowionym na mocy art. 21 Umowy.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady jest uprawniony do wyznaczenia osób upoważnionych do podpisania Umowy w imieniu Wspólnoty, wyrażając tym samym zgodę na związanie Wspólnoty jej postanowieniami.

Artykuł 4

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Wspólnoty notyfikacji przewidzianej w art. 22 Umowy⁽¹⁾.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 listopada 2004 r.

W imieniu Rady
G. ZALM
Przewodniczący

⁽¹⁾ Sekretariat Generalny Rady opublikuje datę wejścia w życie Umowy w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

UMOWA

między Wspólnotą Europejską a rządem Chińskiej Republiki Ludowej o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

oraz

RZĄD CHIŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”,

ZWAŻYWSZY na znaczenie stosunków handlowych między Wspólnotą Europejską a Chinami oraz pragnąc przyczynić się do harmonijnego rozwoju tych stosunków we wspólnym interesie Umawiających się Stron,

WIERZĄC, że rozwijanie współpracy celnej jest niezbędne do osiągnięcia tego celu,

BIORĄC POD UWAGĘ rozwój współpracy w dziedzinie procedur celnych między Umawiającymi się Stronami,

ZWAŻYWSZY na to, że działania sprzeczne z przepisami celnymi, w tym naruszanie praw własności intelektualnej, szkodzą interesom ekonomicznym, podatkowym i handlowym Umawiających się Stron, a także uznając znaczenie dokładnego ustalania wysokości ceł i innych podatków, w szczególności właściwego stosowania przepisów dotyczących wartości celnej, pochodzenia i klasyfikacji taryfowej,

PRZEKONANI, że współpraca między właściwymi organami administracyjnymi może przyczynić się do skutecznego przeciwdziałania takim przypadkom,

UWZGLĘDNIAJĄC zobowiązania wynikające z konwencji międzynarodowych, które zostały już przyjęte przez Umawiające się Strony lub które są przez nie stosowane, jak również działania Międzynarodowej Organizacji Handlu dotyczące spraw celnych,

ZWAŻYWSZY na postanowienia Umowy w sprawie współpracy handlowej i gospodarczej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Chińską Republiką Ludową, podpisanej w roku 1985,

POSTANOWILI, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

Ilekczoć w niniejszej umowie jest mowa o:

a) „przepisach celnych”, rozumie się przez to wszelkie przepisy ustawowe i wykonawcze oraz inne wiążące prawnie akty Wspólnoty Europejskiej lub Chińskiej Republiki Ludowej, regulujące przywóz, wywóz i tranzyt towarów oraz objęcie ich innymi procedurami celnymi, w tym zakazy, ograniczenia oraz kontrole;

b) „organie celnym”, rozumie się przez to w Chińskiej Republice Ludowej – Generalną Administrację Celną Chińskiej Republiki Ludowej, a we Wspólnocie Europejskiej – odpo-

wiednie służby Komisji Wspólnot Europejskich odpowiedzialne za sprawy celne oraz organy celne Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej;

c) „organie wnioskującym”, rozumie się przez to właściwy organ celny wyznaczony w tym celu przez jedną z Umawiających się Stron, który występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy administracyjnej na podstawie niniejszej Umowy;

d) „organie otrzymującym wniosek”, rozumie się przez to właściwy organ celny wyznaczony w tym celu przez jedną z Umawiających się Stron, który otrzymuje wniosek o udzielenie pomocy administracyjnej na podstawie niniejszej Umowy;

e) „danych osobowych”, rozumie się przez to wszelkie informacje dotyczące określonej lub możliwej do określenia osoby fizycznej;

- f) „naruszeniu przepisów celnych”, rozumie się przez to wszelkie naruszenia lub usiłowanie naruszenia przepisów celnych;
- g) „osobie”, rozumie się przez to osobę fizyczną lub prawną;
- h) „informacjach”, rozumie się przez to dane, zarówno przetworzone albo przeanalizowane, jak i nie, dokumenty, sprawozdania oraz wszelkie inne informacje w jakiegokolwiek postaci, w tym również elektronicznej, jak również ich poświadczone za zgodność lub uwierzytelnione kopie.

Artykuł 2

Terytorialny zakres stosowania

Niniejszą Umowę stosuje się, z jednej strony, na terytorium celnym Chińskiej Republiki Ludowej oraz, z drugiej strony, na terytorium, na którym stosuje się Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską na warunkach określonych w tym Traktacie.

Artykuł 3

Przyszłe działania

Umawiające się Strony mogą, w drodze wzajemnego porozumienia, rozszerzyć niniejszą Umowę w celu wzmocnienia i uzupełnienia współpracy celnej, zgodnie z ich własnymi przepisami celnymi, w drodze porozumień dotyczących poszczególnych sektorów lub spraw.

TYTUŁ II

ZAKRES STOSOWANIA UMOWY

Artykuł 4

Współpraca i udzielanie pomocy

Wszelka współpraca i udzielanie pomocy na mocy niniejszej Umowy odbywają się pomiędzy Umawiającymi się Stronami zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz innymi środkami prawnymi. Ponadto wszelka współpraca i udzielanie pomocy odbywają się, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, w granicach uprawnień i możliwości Umawiających się Stron.

Artykuł 5

Zobowiązania wynikające z innych umów

1. Biorąc pod uwagę odpowiednie uprawnienia Wspólnoty Europejskiej oraz Państw Członkowskich, postanowienia niniejszej Umowy:
 - a) nie naruszają zobowiązań Umawiających się Stron wynikających z innych konwencji lub umów międzynarodowych;
 - b) uznaje się za uzupełniające wobec postanowień umów o współpracy celnej i wzajemnej pomocy administracyjnej, które zostały lub też mogą zostać zawarte między poszczególnymi Państwami Członkowskimi a Chińską Republiką Ludową;

- c) nie naruszają przepisów prawa wspólnotowego dotyczących wymiany informacji uzyskanych w ramach niniejszej Umowy, które mogłyby stanowić przedmiot zainteresowania Wspólnoty, pomiędzy właściwymi służbami Komisji a organami celnymi Państw Członkowskich.

2. Niezależnie od postanowień ust. 1, przepisy niniejszej Umowy mają pierwszeństwo przed przepisami jakiegokolwiek innej umowy dwustronnej o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, która została lub może zostać zawarta między poszczególnymi Państwami Członkowskimi a Chińską Republiką Ludową, w wypadku gdyby przepisy tych umów były sprzeczne z przepisami niniejszej Umowy.

3. W razie wystąpienia wątpliwości dotyczących zakresu stosowania niniejszej Umowy Umawiające się Strony podejmują konsultacje w celu rozstrzygnięcia tej kwestii w ramach Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej, ustanowionego na mocy art. 21 niniejszej Umowy.

TYTUŁ III

WSPÓŁPRACA CELNA

Artykuł 6

Zakres współpracy

1. Umawiające się Strony zobowiązują się do rozwijania współpracy celnej. Będą one w szczególności współpracować w zakresie:
 - a) ustanawiania i utrzymywania kanałów łączności między swoimi organami celnymi w celu ułatwienia i zapewnienia szybkiej wymiany informacji;
 - b) ułatwiania skutecznej koordynacji między swoimi organami celnymi;
 - c) innych spraw administracyjnych związanych z niniejszą Umową, które mogą wymagać wspólnego działania.
2. Umawiające się Strony zobowiązują się również do podjęcia działań w zakresie cel służących ułatwieniu wymiany handlowej, uwzględniając dorobek organizacji międzynarodowych w tej dziedzinie.

3. W ramach niniejszej Umowy współpraca celna obejmuje wszelkie sprawy związane ze stosowaniem przepisów celnych.

Artykuł 7

Współpraca w zakresie procedur celnych

Umawiające się Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do ułatwiania zgodnego z prawem przepływu towarów oraz prowadzą wymianę informacji i wiedzy fachowej w zakresie środków służących usprawnieniu technik i procedur celnych oraz systemów komputerowych w celu realizacji tego zobowiązania zgodnie z przepisami niniejszej Umowy.

Artykuł 8

Współpraca techniczna

O ile wynikają z tego korzyści dla obu stron, organy celne Umawiających się Stron mogą wzajemnie udzielać sobie pomocy technicznej obejmującej:

- a) wymianę pracowników i ekspertów w celu wspierania wzajemnego poznawania przepisów, procedur i technik celnych drugiej Strony;
- b) szkolenia, w szczególności przybliżające ich urzędnikom celnym specjalistyczną wiedzę;
- c) wymianę informacji zawodowych, naukowych i technicznych dotyczących przepisów oraz procedur celnych;
- d) techniki i zaawansowane metody odprawy pasażerów i towarów;
- e) wszelkie zagadnienia administracyjne natury ogólnej, które mogą wymagać wspólnych działań administracji celnych Umawiających się Stron.

Artykuł 9

Koordinacja w ramach organizacji międzynarodowych

Organy celne dążą do rozwoju i wzmocnienia współpracy w zakresie kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w celu zajęcia uzgodnionego stanowiska w czasie debat dotyczących tych zagadnień w ramach organizacji międzynarodowych.

TYTUŁ IV

WZAJEMNA POMOC ADMINISTRACYJNA

Artykuł 10

Zakres

1. Organy celne udzielają sobie wzajemnie pomocy, przekazując sobie informacje służące właściwemu stosowaniu przepisów celnych, zapobieganiu naruszeniom, prowadzeniu dochodzeń oraz zwalczaniu wszelkich działań sprzecznych z przepisami celnymi.
2. Pomoc w sprawach celnych, przewidziana w niniejszej Umowie, dotyczy wszystkich organów administracyjnych Umawiających się Stron właściwych do stosowania niniejszej Umowy. Nie narusza ona przepisów dotyczących wzajemnej pomocy w sprawach karnych. Nie obejmuje ona również informacji uzyskanych przy wykonywaniu uprawnień na wniosek organów sądowiczych.
3. Pomoc w zakresie zwrotu cła, podatków lub grzywien, aresztowania lub zatrzymywania osób, zajęcia lub przepadku mienia nie jest objęta niniejszą Umową.

Artykuł 11

Pomoc na wniosek

1. Na wniosek organu wnioskującego organ otrzymujący wniosek przekazuje mu wszelkie istotne informacje, które umożliwiają właściwe stosowanie przepisów celnych, a zwłaszcza informacje o ujawnionych lub planowanych działaniach stanowiących lub mogących stanowić naruszenie przepisów celnych. W szczególności organy celne przekazują sobie, na żądanie, informacje dotyczące działań mogących prowadzić do naruszenia przepisów na terytorium drugiej Strony, takich jak nieprawidłowe deklaracje celne i świadectwa pochodzenia, faktury i inne dokumenty, o których wiadomo lub co do których istnieje podejrzenie, że są nieprawidłowe lub sfałszowane.

2. Na żądanie organu wnioskującego organ otrzymujący wniosek udziela mu informacji pozwalających stwierdzić:

- a) prawdziwość dokumentów urzędowych okazanych przy zgłoszeniu towaru organom celnym wnioskującej Strony;
- b) czy towary wywiezione z terytorium jednej z Umawiających się Stron zostały prawidłowo wwieszone na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, określając, w razie potrzeby, procedurę celną zastosowaną do towarów;
- c) czy towary wwieszone na terytorium jednej z Umawiających się Stron zostały prawidłowo wywiezione z terytorium drugiej Umawiającej się Strony, określając, w razie potrzeby, procedurę celną zastosowaną do towarów.

3. Na żądanie organu wnioskującego organ otrzymujący wniosek podejmuje niezbędne kroki w celu zapewnienia, w ramach obowiązujących go przepisów ustawowych i wykonawczych oraz innych wiążących prawnie aktów, specjalnego nadzoru nad:

- a) osobami, w odniesieniu do których istnieje uzasadnione podejrzenie, że dopuszczają się lub dopuścili się naruszeń przepisów celnych;
- b) miejscami, gdzie towary są lub mogą być składowane w sposób wzbudzający uzasadnione podejrzenia, że są one przeznaczone do użycia w działaniach stanowiących naruszenie przepisów celnych;
- c) towarami, które są lub też mogą być transportowane w sposób wzbudzający uzasadnione podejrzenia, że są one przeznaczone do użycia w działaniach stanowiących naruszenie przepisów celnych;
- d) środkami transportu, które są lub też mogą być używane w sposób wzbudzający uzasadnione podejrzenia, że są one przeznaczone do użycia w działaniach stanowiących naruszenie przepisów celnych.

Artykuł 12

Pomoc z własnej inicjatywy

Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy administracyjnej z własnej inicjatywy, zgodnie z ich krajowymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz innymi wiążącymi prawnie aktami, jeśli uznają to za konieczne dla prawidłowego stosowania przepisów celnych, w szczególności w sytuacjach poważnego zagrożenia dla gospodarki, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub innych istotnych interesów drugiej Umawiającej się Strony, poprzez przekazywanie informacji dotyczących:

- a) działań stanowiących naruszenie przepisów celnych lub co do których istnieje takie podejrzenie i które mogą być istotne dla drugiej Umawiającej się Strony;
- b) nowych sposobów i metod stosowanych przy naruszeniach przepisów celnych;
- c) towarów, o których wiadomo, że są przedmiotem naruszeń przepisów celnych;
- d) osób, w stosunku do których istnieją uzasadnione podejrzenia, że brały udział lub biorą udział w działaniach stanowiących naruszenie przepisów celnych;
- e) środków transportu, w odniesieniu do których istnieje uzasadnione podejrzenie, że były, są lub mogą być używane do działań stanowiących naruszenie przepisów celnych.

Artykuł 13

Forma i treść wniosku o pomoc

1. Wnioski na podstawie niniejszej Umowy są składane w piśmie. Załącza się do nich dokumenty niezbędne do wykonania wniosku. W sytuacjach nagłych wnioski mogą być przekazywane ustnie, powinny być one jednak niezwłocznie potwierdzane na piśmie.

2. Wnioski składane zgodnie z ust. 1 zawierają następującą informację:

- a) oficjalne potwierdzenie organu wnioskującego;
- b) wnioskowane działanie;
- c) przedmiot i powód wystąpienia z wnioskiem;
- d) przepisy ustawowe i wykonawcze oraz inne wiążące prawnie akty związane ze sprawą;
- e) możliwie dokładne i wyczerpujące informacje dotyczące osób, wobec których prowadzone jest dochodzenie;
- f) podsumowanie istotnych faktów oraz przeprowadzonych dochodzeń.

3. Wnioski są składane w języku urzędowym organu otrzymującego wniosek lub w języku akceptowanym przez ten

organ. Wymóg ten nie ma zastosowania do dokumentów załączonych do wniosku złożonego zgodnie z ust. 1.

4. Jeżeli wniosek nie spełnia wymienionych wyżej wymogów formalnych, można zażądać skorygowania lub uzupełnienia wniosku; do czasu otrzymania skorygowanego lub uzupełnionego wniosku mogą zostać podjęte środki zapobiegawcze.

Artykuł 14

Wykonanie wniosku

1. W celu wykonania wniosku o udzielenie pomocy administracyjnej organ otrzymujący wniosek działa w granicach swoich uprawnień i dostępnych zasobów, w taki sam sposób, w jaki wykonuje własne zadania lub w jaki działa na wniosek innych organów własnego państwa, przekazując posiadane informacje oraz podejmując lub zlecając podjęcie odpowiednich czynności dochodzeniowych.

2. Wnioski o udzielenie pomocy są wykonywane zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz innymi wiążącymi prawnie aktami stosowanymi przez organ otrzymujący wniosek.

3. Upoważnieni urzędnicy jednej z Umawiających się Stron, za zgodą drugiej Umawiającej się Strony i z zastrzeżeniem warunków przez nią ustalonych, mogą być obecni przy czynnościach dochodzeniowych przeprowadzanych w konkretnych sprawach w ramach właściwości drugiej Umawiającej się Strony.

4. W wypadku gdy wniosek nie może zostać wykonany, organ wnioskujący jest o tym niezwłocznie informowany wraz z podaniem przyczyn oraz wszelkich innych informacji, które organ otrzymujący wniosek uzna za przydatne dla organu wnioskującego.

Artykuł 15

Sposób przekazywania informacji

1. Organ otrzymujący wniosek przekazuje na piśmie wyniki badania organowi wnioskującemu wraz z odpowiednimi dokumentami i uwierzytelnionymi kopiami.

2. Informacje te mogą być przekazywane w formie elektronicznej i są, w razie potrzeby, natychmiast potwierdzane na piśmie.

Artykuł 16

Wyjątki od obowiązku udzielenia pomocy

1. Pomocy można odmówić lub też uzależnić jej udzielenie od spełnienia określonych warunków, w przypadku gdy jedna z Umawiających się Stron uważa, że udzielenie pomocy w ramach niniejszej umowy mogłoby naruszyć:

- a) suwerenność Chińskiej Republiki Ludowej lub Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, do której lub do którego skierowany został wniosek o udzielenie pomocy zgodnie z niniejszą Umową;

- b) porządek publiczny, bezpieczeństwo lub inne istotne interesy, w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 2; lub też
- c) tajemnicę przemysłową, handlową lub służbową.

2. Organ otrzymujący wniosek może odroczyć jego wykonanie z uwagi na toczące się dochodzenie, postępowanie karne lub innego rodzaju postępowanie. W takim przypadku organ otrzymujący wniosek podejmuje konsultacje z organem wnioskującym w celu określenia, czy pomoc mogłaby być udzielona z zastrzeżeniem warunków określonych przez organ otrzymujący wniosek.

3. W przypadku gdy organ wnioskujący wnosi o udzielenie pomocy, której sam nie mógłby udzielić, gdyby otrzymał podobny wniosek, informacja o tym powinna zostać zamieszczona we wniosku. Decyzja o wykonaniu takiego wniosku należy do organu otrzymującego wniosek.

4. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2 decyzja organu otrzymującego wniosek wraz z należyтым uzasadnieniem jest bezzwłocznie przekazywana organowi wnioskującemu.

Artykuł 17

Wymiana informacji i poufność

1. Wszelkie informacje przekazywane zgodnie z niniejszą Umową w jakiegokolwiek formie mają, zgodnie z przepisami każdej z Umawiających się Stron, charakter poufny lub są zastrzeżone do użytku służbowego. Informacje te objęte są tajemnicą służbową i korzystają z ochrony przewidzianej w stosunku do podobnych informacji w przepisach Umawiającej się Strony otrzymującej informacje oraz w odpowiednich przepisach mających zastosowanie wobec organów Wspólnoty.

2. Dane osobowe mogą być wymieniane tylko w przypadku, gdy Umawiająca się Strona mająca je otrzymać zobowiąże się do zapewnienia ochrony tych danych w równorzędnym zakresie do ochrony zapewnianej w danym przypadku przez Umawiającą się Stronę mającą przekazać informacje. Umawiająca się Strona przekazująca informacje nie może zastrzec bardziej rygorystycznych warunków niż te, które mają zastosowanie na jej terytorium. Umawiające się Strony przekazują sobie wzajemnie informacje o stosowanych u siebie przepisach prawnych, w tym, w razie konieczności, o przepisach obowiązujących w Państwach Członkowskich Wspólnoty.

3. Postanowienia niniejszej Umowy nie stoją na przeszkodzie wykorzystaniu informacji lub dokumentów uzyskanych zgodnie z niniejszą Umową w charakterze dowodów w postępowaniu administracyjnym wszczętym w związku ze stwierdzeniem naruszenia przepisów celnych. W związku z tym Umawiające się Strony mogą wykorzystywać przekazane informacje lub dokumenty udostępnione zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy jako dowody w swoich protokołach, sprawozdaniach, w ramach przesłuchań oraz w postępowaniach administracyjnych. Właściwy organ, który przekazał informacje lub udostępnił dokumenty, jest informowany o takim sposobie ich wykorzystania.

4. Uzyskane informacje są wykorzystywane wyłącznie do celów określonych w niniejszej Umowie. W przypadku, gdy Umawiająca się Strona zamierza wykorzystać te informacje do innych celów, konieczne jest uprzednie uzyskanie pisemnej zgody organu, który przekazał informacje. Wykorzystanie takie podlega ograniczeniom określonym przez ten organ.

5. Szczegółowe warunki stosowania postanowień niniejszego artykułu są określane przez Wspólny Komitet Współpracy Celnej, ustanowiony na mocy art. 21.

Artykuł 18

Biegli i świadkowie

Urzędnikowi organu otrzymującego wniosek może zostać udzielone zezwolenie na wystąpienie, w ramach tego zezwolenia, na terytorium drugiej Umawiającej się Strony w charakterze biegłego lub świadka w postępowaniu administracyjnym dotyczącym spraw objętych niniejszą Umową, oraz przedstawienie przedmiotów, dokumentów lub ich uwierzytelnionych kopii, o ile jest to wymagane w tym postępowaniu. Wniosek o stawienie się powinien określać organ administracyjny, przez który wezwany urzędnik ma być przesłuchiwany, sprawę, której to dotyczy, oraz charakter lub podstawę jego stawiennictwa.

Artykuł 19

Wydatki związane z udzieleniem pomocy

1. Umawiające się Strony odstępują od wzajemnych roszczeń dotyczących zwrotu wydatków poniesionych w związku z wykonywaniem niniejszej Umowy, z wyjątkiem wydatków poniesionych, w razie potrzeby, na rzecz biegłych lub świadków, a także tłumaczy ustnych i pisemnych niebędących pracownikami administracji publicznej.

2. W przypadku gdy do wykonania wniosku konieczne jest lub będzie poniesienie znacznych lub nadzwyczajnych wydatków, Umawiające się Strony podejmują konsultacje w celu ustalenia warunków, na jakich wniosek zostanie wykonany, oraz sposobu pokrycia kosztów.

TYTUŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 20

Wykonanie

1. Wykonanie niniejszej umowy zostaje powierzone, z jednej strony, organom celnym Komisji Wspólnot Europejskich oraz, w razie konieczności, organom celnym Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej, a z drugiej strony – organom celnym Chińskiej Republiki Ludowej. Organy te podejmują decyzje co do wszystkich praktycznych działań i uzgodnień koniecznych do stosowania niniejszej Umowy, biorąc pod uwagę obowiązujące przepisy, w szczególności dotyczące ochrony danych. Mogą one zalecić właściwym organom rozważenie wprowadzenia zmian do niniejszej Umowy.

2. Umawiające się Strony przeprowadzają wzajemne konsultacje oraz wymieniają informacje dotyczące szczegółowych zasad wykonywania Umowy przyjętych zgodnie z jej postanowieniami.

Artykuł 21

Wspólny Komitet Współpracy Celnej

1. Ustanawia się Wspólny Komitet Współpracy Celnej, składający się z przedstawicieli organów celnych Chińskiej Republiki Ludowej oraz Wspólnoty Europejskiej. Miejsca, terminy i porządek obrad posiedzeń Komitetu są ustalane w drodze wzajemnych uzgodnień.

2. Zadania Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej obejmują w szczególności:

- a) czuwanie nad sprawnym funkcjonowaniem niniejszej Umowy;
- b) analizowanie wszystkich spraw związanych z jej stosowaniem;
- c) podejmowanie działań niezbędnych do zapewnienia współpracy celnej zgodnie z celami niniejszej Umowy;
- d) wymianę poglądów na tematy będące przedmiotem zainteresowania obu stron, dotyczące współpracy celnej, w tym związanych z przyszłymi działaniami i środkami koniecznymi dla ich realizacji;
- e) proponowanie rozwiązań służących realizacji celów niniejszej Umowy.

3. Wspólny Komitet Współpracy Celnej określa swój regulamin wewnętrzny.

4. Wspólny Komitet Współpracy Celnej informuje, w razie konieczności, Wspólny Komitet ustanowiony na mocy art. 15 Umowy w sprawie współpracy handlowej i gospodarczej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Chińską Republiką Ludową o działaniach powziętych na mocy niniejszej Umowy.

Artykuł 22

Wejście w życie i czas obowiązywania

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dacie wzajemnego powiadomienia się przez Umawiające się Strony o dopełnieniu niezbędnych do tego procedur.

2. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę poprzez jej pisemne wypowiedzenie. Umowa wygasa trzy miesiące od daty przesłania wypowiedzenia drugiej Umawiającej się Stronie. Wnioski o udzielenie pomocy złożone przed wypowiedzeniem Umowy są wykonywane zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

Artykuł 23

Teksty autentyczne

Niniejsza Umowa jest sporządzona w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i chińskim, przy czym teksty te są na równi autentyczne.

Na dowód czego niżej wymienieni, będąc do tego należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w Haga, dnia 8 grudnia 2004 r.

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar
 欧洲共同体代表

Por el Gobierno de la República Popular China
 Za vládu Čínské lidové republiky
 For Folkerepublikken Kinas regering
 Im Namen der Regierung der Volksrepublik China
 Hiina Rahvavabariigi valitsuse nimel
 Για την κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας
 For the Government of the People's Republic of China
 Pour le gouvernement de la République populaire de Chine
 Per il Governo della Repubblica popolare cinese
 Kīnas Tautas Republikas vārdā
 Kinijos Liaudies Respublikos Vyriausybės vardu
 A Kínai Népköztársaság kormánya részéről
 Voor de Regering van de Volksrepubliek China
 W imieniu rządu Chińskiej Republiki Ludowej
 Pelo Governo da República Popular da China
 Za vládu Čínskej ľudovej republiky
 Za Vlado Ljudske republike Kitajske
 Kiinan kansantasavallan hallituksen puolesta
 På Folkrepubliken Kinas regerings vägnar
 中华人民共和国政府代表

DECYZJA RADY

z dnia 20 grudnia 2004

w sprawie wypowiedzenia przez Wspólnotę Europejską od Konwencji o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i Bełtach

(2004/890/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 w związku z art. 300 ust. 2 i art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota jest Stroną Konwencji o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i Bełtach⁽²⁾ (zwaną dalej „Konwencją Gdańską”).
- (2) Artykuł XIX Konwencji Gdańskiej przewiduje możliwość wypowiedzenia konwencji przez Umawiającą się Stronę.
- (3) Estonia, Łotwa, Litwa i Polska są zobowiązane do podjęcia kroków koniecznych do wypowiedzenia Konwencji Gdańskiej z dniem 1 maja 2004 r. lub w możliwie najszybszym terminie po tej dacie zgodnie z art. 6 ust. 12 Aktu Przystąpienia z 2003 r.
- (4) Po dokonaniu wypowiedzenia przez te nowe Państwa Członkowskie, Wspólnota i Federacja Rosyjska pozostaną

jedynymi Stronami Konwencji Gdańskiej a około 95 % obszaru objętego konwencją będą stanowić wody Wspólnoty.

- (5) Utrzymywanie międzynarodowej organizacji rybołówstwa w celu zarządzania rybołówstwem na wodach, które leżą w całości w jurysdykcji jedynie dwóch Stron, byłoby niewspółmierne i nieefektywne. W świetle powyższego Wspólnota powinna wypowiedzieć Konwencję Gdańską,

PODEJMUJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wspólnota Europejska wypowiada Konwencję o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i Bełtach.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady jest niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób uprawnionych do zawiadomienia depozytariusza Konwencji o rybołówstwie i ochronie żywych zasobów w Morzu Bałtyckim i Bełtach o wypowiedzeniu konwencji przez Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Rady

P. VAN GEEL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 14 grudnia 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 237 z 26.8.1983, str. 4.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 listopada 2004 r.

kończąca procedurę kontrolną dotyczącą przeszkód w handlu w postaci praktyk handlowych stosowanych przez Kanadę w odniesieniu do niektórych oznaczeń geograficznych win (*)

(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 4388)

(2004/891/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiające procedury wspólnotowe w dziedzinie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia poszanowania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, szczególnie tych ustanowionych pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 6 grudnia 2001 r. *Conseil Interprofessionnel du vin de Bordeaux* (CIVB) złożyła skargę zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 3286/94 (zwanego dalej „rozporządzeniem”).
- (2) CIVB twierdziła, że sprzedaż win Bordeaux i Médoc ze Wspólnoty do Kanady napotyka szereg przeszkód w handlu w rozumieniu art. 2 ust. 1 wymienionego wyżej rozporządzenia, tzn. „praktyki handlowe przyjęte lub utrzymywane przez państwo trzecie, w stosunku do której zasady handlu międzynarodowego ustanawiają prawo do wszczęcia postępowania”.
- (3) Rzekoma przeszkoda w handlu wynikała z poprawki C-57 do kanadyjskiej ustawy o znakach handlowych, która pozbawiła oznaczeń geograficznych Bordeaux i

Médoc standardowej ochrony zgodnej z wymogami ochrony ustanowionymi na mocy Porozumienia Światowej Organizacji Handlu (WTO) w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) dla oznaczeń geograficznych win.

- (4) Komisja uznała, że skarga zawiera fakty wystarczające do wszczęcia procedury kontrolnej. Stosowne zawiadomienie opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* (2).
- (5) Dochodzenie potwierdziło zasadność zawartego w skardze twierdzenia, że poprawka C-57 do kanadyjskiej ustawy o znakach handlowych narusza art. 23.1 i 23.2 jak również art. 24.3 (tak zwaną klauzulę „martwego punktu”) porozumienia TRIPS i że przepisy art. 24.6 tego porozumienia nie mogą stanowić uzasadnienia dla takich naruszeń przepisów.
- (6) W toku procedury kontrolnej stwierdzono również, że poprawka C-57 stwarza zagrożenie powstania niekorzystnych skutków w handlu dla podmiotu wnoszącego skargę w rozumieniu art. 2 ust. 4 i art. 10 ust. 4 rozporządzenia.
- (7) Dnia 12 lutego 2003 r. Komitet Doradczy ustanowiony wymienionym rozporządzeniem rozpatrzył sprawozdanie końcowe z procedury kontrolnej.
- (8) Dnia 24 kwietnia 2003 r. Komisja zainicjowała zawarcie dwustronnego porozumienia z Kanadą w sprawie handlu winem i napojami spirytusowymi, które, wchodząc w życie, definitywnie usunęłyby nazwy wymienione w Kanadzie jako „nazwy własne”, w tym „Bordeaux”, „Médoc” i „Medoc”.

(*) Uchyła i zastępuje decyzję Komisji 2004/806/WE (Dz.U. L 354 z 30.11.2004, str. 30).

(1) Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 71. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 356/95 (Dz.U. L 41 z 23.2.1995, str. 3).

(2) Dz.U. C 124 z 25.5.2002, str. 6.

- (9) Dnia 9 lipca 2003 r. Komisja postanowiła zawiesić⁽¹⁾ procedurę kontrolną mając na względzie jej jak najszybsze zakończenie bezpośrednio po usunięciu przez Kanadę wspomnianych nazw z listy nazw własnych wprowadzonej poprawką C-57.
- (10) Dnia 30 lipca 2003 r. Rada poparła w imieniu Wspólnoty Europejskiej zawarcie dwustronnego porozumienia z Kanadą w sprawie handlu winem i napojami spirytusowymi⁽²⁾. Dnia 1 czerwca 2004 r. wspomniane porozumienie dwustronne weszło w życie⁽³⁾.
- (11) Poprzez wprowadzenie akapitów korygujących 3 i 4 do sekcji 11.18 ustawy o znakach handlowych⁽⁴⁾ Kanada usunęła Bordeaux, Médoc i Medoc z listy nazw własnych wprowadzonej poprawką C-57.

(12) Właściwym jest zakończenie procedury kontrolnej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Niniejszym zakończona zostaje procedura kontrolna dotycząca przeszkód w handlu w postaci praktyk handlowych stosowanych przez Kanadę w odniesieniu do niektórych oznaczeń geograficznych win.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 listopada 2004 r.

W imieniu Komisji
Pascal LAMY
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 170 z 9.7.2003, str. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 35 z 6.2.2004, str. 1.

⁽³⁾ Artykuł 41 porozumienia dwustronnego stanowi, że: „Niniejsze porozumienie wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony wymienią noty dyplomatyczne potwierdzające zakończenie właściwych im procedur niezbędnych do wprowadzenia w życie tego porozumienia.” Nota dyplomatyczna WE została dostarczona w dniu 16 września 2003 r., natomiast Kanada dostarczyła swoją odpowiedź w dniu 26 kwietnia 2004 r.

⁽⁴⁾ Departament Przemysłu opublikował *akapity korygujące 3 i 4 do sekcji 11.18 ustawy o znakach handlowych* w części II *Canada Gazette* z dnia 5 maja 2004 r. Zmiana obowiązuje od dnia jej zarejestrowania, to jest 22 kwietnia 2004 r.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 20 grudnia 2004 r.****zmieniająca decyzję 2004/614/WE dotyczącą okresu stosowania środków ochronnych odnoszących się do ptasiej grypy w Afryce Południowej***(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 5011)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2004/892/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady nr 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 7,

uwzględniając dyrektywę Rady nr 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽²⁾, w szczególności jej art. 22 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy decyzji Komisji 2004/614/WE z dnia 24 sierpnia 2004 w sprawie środków ochronnych odnoszących się do wysoce chorobotwórczej ptasiej grypy w Republice Południowej Afryki⁽³⁾ Komisja przyjęła środki ochronne w związku z ptasią gripą w stadach ptactwa bezgrzebieniowego w Afryce Południowej.
- (2) Od likwidacji ptactwa bezgrzebieniowego i dezynfekcji zakażonych gospodarstw powinno upłynąć co najmniej

sześć miesięcy, zanim możliwe będzie wydanie zezwolenia na wznowienie przywozu mięsa i jaj ptactwa bezgrzebieniowego z Afryki Południowej do Wspólnoty. Ze względu na opisaną sytuację należy przedłużyć stosowanie przyjętych już środków ochronnych.

- (3) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 7 decyzji 2004/614/WE datę „1 stycznia 2005 r.” zastępuje się datą „31 marca 2005 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 9. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 275 z 25.8.2004, str. 20.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 20 grudnia 2004 r.****przewidująca tymczasowy obrót niektórymi rodzajami materiału siewnego gatunku *Secale cereale*,
niespełniającymi wymogów dyrektywy Rady 66/402/EWG**

(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 5027)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2004/893/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 66/402/EWG z 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na Łotwie dostępna ilość materiału siewnego ozimych odmian żyta (*Secale cereale*) odpowiadającego krajowym warunkom klimatycznym i spełniającego wymogi dotyczące obecności szkodliwego organizmu *Claviceps purpurea* zawarte w dyrektywie 66/402/EWG, jest zbyt mała i dlatego niewystarczająca by zaspokoić potrzeby tego Państwa Członkowskiego.
- (2) Nie jest możliwe zaspokojenie popytu na materiał siewny tych gatunków w sposób zadowalający materiałem siewnym z innych Państw Członkowskich lub z państw trzecich, spełniającym wszystkie wymagania ustanowione w dyrektywie 66/402/EWG.
- (3) W związku z tym należy upoważnić Łotwę do zezwolenia na obrót materiałem siewnym tego gatunku przy zastosowaniu mniej rygorystycznych wymagań przez okres upływający z dniem 30 listopada 2004 r.
- (4) Ponadto, inne Państwa Członkowskie, niezależnie od tego czy nasiona zostały zebrane w jednym z Państw Członkowskich czy w państwie trzecim objętym decyzją Rady 2003/17/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie równoważności inspekcji polowych stosowanych w państwach trzecich w uprawach nasiennych roślin uprawnych oraz w sprawie równoważności materiału siewnego wyprodukowanego w państwach trzecich⁽²⁾, które są w stanie zaopatrywać Łotwę w materiał siewny tych gatunków, powinny zostać upoważnione do zezwolenia na obrót takim materiałem siewnym.

(5) Łotwa powinna działać jako koordynator w celu zapewnienia, by całkowita ilość materiału siewnego objęta zezwoleniami zgodnie z niniejszą decyzją nie przekraczała maksymalnej ilości przewidzianej w niniejszej decyzji.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zezwala się na obrót we Wspólnocie materiałem siewnym żyta ozimego niespełniającym wymogów w zakresie obecności organizmu szkodliwego *Claviceps purpurea* ustanowionych w dyrektywie 66/402/EWG, w okresie upływającym z dniem 30 listopada 2004 r., zgodnie z warunkami wymienionymi w Załączniku do niniejszej decyzji i z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) maksymalna liczba sclerotia lub fragmentów *sclerotia Claviceps purpurea* w próbie o wadze 500 g nasion kategorii „elitarny materiał siewny” lub „kwalifikowany materiał siewny” wynosi 15;
- b) etykieta urzędowa podaje liczbę *sclerotia* lub fragmentów *sclerotia Claviceps purpurea* stwierdzoną na podstawie badania urzędowego przeprowadzonego zgodnie z art. 2 ust. 1.pkt E lit. d) dyrektywy 66/402/EWG;
- c) nasiona zostały uprzednio wprowadzone do obrotu zgodnie z art. 2 niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Każdy dostawca materiału siewnego, który zamierza wprowadzić do obrotu nasiona określone w art. 1 składa wniosek w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę.

⁽¹⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2298/66. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/61/WE (Dz.U. L 165 z 3.7.2003, str. 23).

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 14.1.2003, str. 10. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2003/403/WE (Dz.U. L 141 z 7.6.2003, str. 23).

Zainteresowane Państwo Członkowskie zezwala dostawcy na wprowadzenie do obrotu materiału siewnego, chyba że:

- a) istnieją dostateczne dowody by wątpić, że dostawca jest w stanie wprowadzić do obrotu ilość materiału siewnego objętą jego wnioskiem o zezwolenie, lub
- b) całkowita ilość objęta zezwoleniem na wprowadzenie do obrotu zgodnie z przedmiotowym odstępstwem przekroczyłaby ilość maksymalną wymienioną w Załączniku.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie udzielają sobie wzajemnie pomocy administracyjnej w wykonywaniu niniejszej decyzji.

Łotwa działa jako koordynujące Państwo Członkowskie w celu zapewnienia, by całkowita ilość objęta zezwoleniami nie przekroczyła ilości maksymalnej wymienionej w Załączniku.

Każde Państwo Członkowskie otrzymujące wniosek na mocy art. 2 niezwłocznie powiadamia koordynujące Państwo Członkowskie o ilości objętej tym wnioskiem. Koordynujące Państwo Członkowskie niezwłocznie informuje powiadamiające Państwo Członkowskie, czy udzielenie zezwolenia może spowodować przekroczenie ilości maksymalnej.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję i inne Państwa Członkowskie o ilościach, w odniesieniu do których wydały zezwolenie na wprowadzenie do obrotu zgodnie z niniejszą decyzją.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji,
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Gatunek	Odmiana	Maksymalna ilość (w tonach)
<i>Secale cereale</i>	Kaupo, Puhovčanka, Valdai	800

DECYZJA KOMISJI**z dnia 20 grudnia 2004 r.****przewidująca tymczasowy obrót niektórymi rodzajami materiału siewnego gatunku *Triticum aestivum*, niespełniającymi wymogów dyrektywy Rady 66/402/EWG**

(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 5028)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2004/894/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 66/402/EWG z 14 czerwca 1966 r w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Danii dostępna ilość materiału siewnego odmian pszenicy ozimej (*Triticum aestivum*) odpowiadającego krajowym warunkom klimatycznym i spełniającego wymogi dotyczące siły kiełkowania zawarte w dyrektywie 66/402/EWG, jest zbyt mała i dlatego niewystarczająca by zaspokoić potrzeby tego Państwa Członkowskiego.
- (2) Nie jest możliwe zaspokojenie popytu na materiał siewny tych gatunków w sposób zadowalający materiałem siewnym z innych Państw Członkowskich lub z państw trzecich, spełniającym wszystkie wymagania ustanowione w dyrektywie 66/402/EWG.
- (3) W związku z tym należy upoważnić Danię do zezwolenia na obrót materiałem siewnym tego gatunku przy zastosowaniu mniej rygorystycznych wymagań przez okres upływający z dniem 30 listopada 2004 r.
- (4) Ponadto, inne Państwa Członkowskie, niezależnie od tego czy nasiona zostały zebrane w jednym z Państw Członkowskich, czy w państwie trzecim objętym decyzją Rady 2003/17/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie równoważności inspekcji polowych stosowanych w państwach trzecich w uprawach nasiennych roślin uprawnych oraz w sprawie równoważności materiału siewnego wyprodukowanego w państwach trzecich⁽²⁾, które są w stanie zaopatrywać Danię w materiał siewny tych gatunków, powinny zostać upoważnione do zezwolenia na obrót takim materiałem siewnym.
- (5) Dania powinna działać jako koordynator w celu zapewnienia, by całkowita ilość materiału siewnego objęta zezwoleniami zgodnie z niniejszą decyzją nie przekraczała maksymalnej ilości przewidzianej w niniejszej decyzji.

- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zezwala się na obrót we Wspólnocie materiałem siewnym pszenicy ozimej niespełniającym minimalnych wymogów w zakresie zdolności kiełkowania ustanowionych w dyrektywie 66/402/EWG w okresie upływającym z dniem 30 listopada 2004 r., zgodnie z warunkami wymienionymi w Załączniku do niniejszej decyzji i z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) zdolność kiełkowania wynosi co najmniej 75% czystych nasion;
- b) etykieta urzędowa podaje kiełkowanie stwierdzone na podstawie badania urzędowego przeprowadzonego zgodnie z art. 2 pkt F lit. d) oraz art. 2 pkt G lit. d) dyrektywy 66/402/EWG;
- c) nasiona zostały uprzednio wprowadzone do obrotu zgodnie z art. 2 niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Każdy dostawca materiału siewnego, który zamierza wprowadzić do obrotu nasiona określone w art. 1 składa wniosek w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę.

Zainteresowane Państwo Członkowskie zezwala dostawcy na wprowadzenie do obrotu materiału siewnego, chyba że:

- a) istnieją dostateczne dowody by wątpić, że dostawca jest w stanie wprowadzić do obrotu ilość materiału siewnego objętą jego wnioskiem o zezwolenie; lub
- b) całkowita ilość objęta zezwoleniem na wprowadzenie do obrotu zgodnie z przedmiotowym odstępstwem przekroczyłaby ilość maksymalną wymienioną w Załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2309/66. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/61/WE (Dz.U. L 165 z 3.7.2003, str. 23).

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 14.1.2003, str. 10. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2003/403/WE (Dz.U. L 141 z 7.6.2003, str. 23).

Artykuł 3

Państwa Członkowskie udzielają sobie wzajemnie pomocy administracyjnej w wykonywaniu niniejszej decyzji.

Dania działa jako koordynujące Państwo Członkowskie w celu zapewnienia, by całkowita ilość objęta zezwoleniami nie przekroczyła ilości maksymalnej wymienionej w Załączniku.

Każde Państwo Członkowskie otrzymujące wniosek na mocy art. 2 niezwłocznie powiadamia koordynujące Państwo Członkowskie o ilości objętej tym wnioskiem. Koordynujące Państwo Członkowskie niezwłocznie informuje powiadamiające Państwo Członkowskie, czy udzielenie zezwolenia może spowodować przekroczenie ilości maksymalnej.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję i inne Państwa Członkowskie o ilościach, w odniesieniu do których wydały zezwolenie na wprowadzenie do obrotu zgodnie z niniejszą decyzją.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2004 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Gatunek	Odmiana	Maksymalna ilość (w tonach)
<i>Triticum aestivum</i>	Abika, Bill, Elvis, Globus, Grommit, Hatrick, Opus, Robigus, Senat, Smuggler, Solist, Tulsa, Tritex	45 000